



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 668/2025
27.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Перовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву КПП 7/25 од 07.03.2025. године и Кв. 44/25 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Перовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву КПП 7/25 од 07.03.2025. године и Кв. 44/25 од 13.03.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву КПП 7/25 од 07.03.2025. године према окривљеном АА одређен је притвор из разлога предвиђених чланом 211. став 1. тачка 1), 2) и 3) ЗКП.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв. 44/25 од 13.03.2025. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Перовића изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву КПП 7/25 од 07.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Перовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и пресудом „утврди да постоји повреда закона, на штету окривљеног, учињена решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву КПП 7/25 од 07.03.2025. године и решењем ванпретресног већа Вишег суда у Панчеву Кв. 44/25 од 13.03.2025. године“.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног означава повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да нижестепени судови постојање основане сумње да је окривљени извршилац кривичног дела и постојање притворских разлога утврђује из недозвољених доказа, односно из службених белешки (службене белешке о обавештењу примљеним од грађана ББ и ВВ и службене белешке ПС Бела Црква). У вези са изнетим, бранилац наводи да би се увидом у до сада прикупљене законите доказе могло доћи до сасвим супротног закључка од закључка суда, а то је да окривљени нема никакве везе са кривичним делом које му се ставља на терет, јер законити докази указују да полицијски службеници који су извршили претрес без присуства окривљеног, у кући окривљеног нису ништа нашли, да је марихуана пронађена на пољани на катастарској парцели ВВ, а да је иста одузета од ББ, због чега је немогуће, а да се не запитате какве везе има окривљени АА са марихуаном одузетом без његовог присуства од ББ са отворене парцеле ВВ и одакле идеја и на чему је засновано да је окривљени ту марихуану држао ради продаје. Даље се наводи да службене белешке немају доказни значај јер се пре давања изјаве, лица која дају изјаву не поучавају о правима која имају као сведоци у поступку, а што је неопходно да би нечија изјава имала доказну снагу у кривичном поступку, а што се у конкретном случају посебно односи на невенчану супругу окривљеног ББ чија се изјава и службене белешке посебно наводе у побијаним решењима.

На описани начин, иако се бранилац формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, исти у суштини полемише са разлозима за одређивање притвора, односно примену члана 211. ЗКП.

Уједно Врховни суд указује да се, у конкретној процесној ситуацији, притвор одређује према стању у списима предмета, због чега суд може заснивати одлуку о притвору и на белешкама и извештајима полиције, без обзира на то да ли се на тим доказима може заснивати пресуда или не, тако да се у сваком случају не може говорити о незаконитим доказима, па ни самим тим о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која постоји само ако се пресуда заснива на доказу на коме се према одредбама овог Законика не може заснивати.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише и повреде закона из члана 16, 84. и 237. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 211, 16, 84. и 237. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Перовића, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић